

JAGTLUST

Naam:	Jagtlust
Type:	buitenplaats
Ontwerpjaar:	1832/1845
Uitgevoerd:	ja
Nog bestaand:	nee
Architect/bureau:	Roodbaard, L.P. 1832; Roodbaard, L.P. 1845
Opdrachtgever:	Jan Berend Wouters en Antoinetta Margaretha Brasker; Onno Reint van Andringa de Kempnaer en Richtje Johanna Gosliga
Adres:	Heremaweg Oudeschoot
Archief:	Particulier archief ; Tresoar/348-6373
Literatuur:	2; 24; 105; 113; 118; 140; 152

Het buiten Jagtlust heeft diverse vooraanstaande eigenaren gehad. De rijke koopman Jan Berend Wouters kocht het buiten in 1832 en verkocht het vervolgens in 1845 aan Onno Reint van Andringa de Kempnaer. Andringa de Kempnaer gebruikte Jagtlust tot aan zijn dood in 1868 als zomerverblijf. Roodbaard was onder beide eigenaren betrokken bij de aanleg. Uit een dagboeknotitie van firma Wijbren Krijns en Co. uit Joure blijkt dat Roodbaard in 1832 – dus direct na de aanschaf van Wouters – werkzaam was aan de tuin. In deze periode is de tuin binnen de omgrachte bomensingel aangelegd.

Nadat Andringa de Kempnaer het buiten in 1845 kocht liet hij het geheel verbouwen. Ook de tuin werd uitgebreid. Hiervan is een ontwerpschets bewaard gebleven. De tekening is niet gesigneerd, maar is duidelijk van de hand van Roodbaard. Andringa heeft al eerder in 1832 Roodbaard een opdracht verleend voor Schoonzicht te Jirnsum.

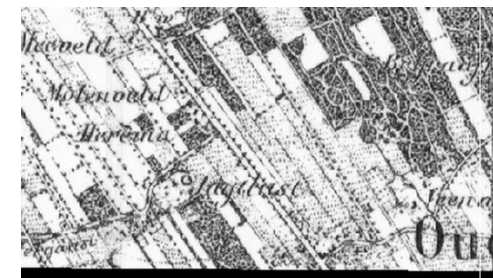
Kadastraal minuutplan 1811 - 1832

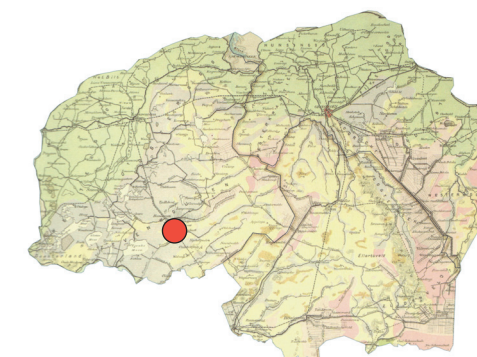
Atlas Eekhoff 1849 - 1859

Topografische Militaire Kaart 1830 - 1850

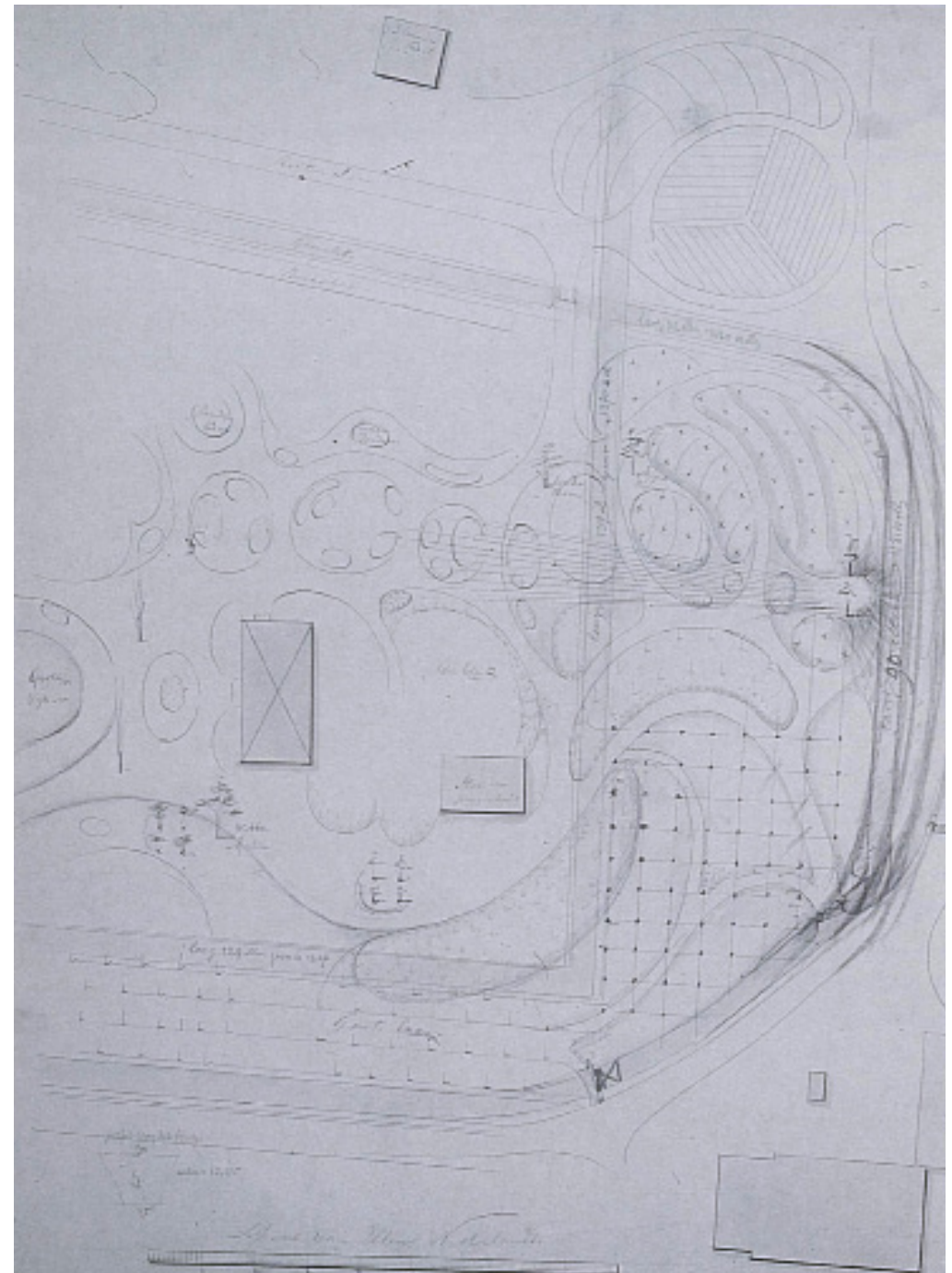

Topografische Militaire Kaart 1850 - 1864

Het ontwerp omvat een uitbreiding en wijziging van het terrein buiten het formele grachtenstelsel. Binnen de nieuwe aanleg werden functionele aspecten met het aangename gecombineerd. Kenmerkend zijn de moestuin en het bleekveld. Een opvallend aspect in de tekening vormt het geometrische puntenraster met het formele grachtenstelsel. De L-symbolen duiden op de bestaande bomenwal rondom het stateterrein.

Deze ontwerpschets geeft het westelijke deel van de park weer, waarin de binnengracht wordt gedempt. Er is een grote hoeveelheid kleine perken ingepast, beplant met rododendron, appel- en lindebomen en een witte acacia. Vanuit het opgeworpen uitkijkpunt – aan de rand van het perceel – wordt door de plaatsing van de perken en met behulp van zichtlijnen de suggestie van een rechte lijn geboden. Het grote aantal perken zorgt daarnaast voor een kleinschalig en frivool karakter. Dit doet denken aan het tweede ontwerp dat Roodbaard voor de Prinsentuin maakte (1842). Het kleinschalige karakter weet Roodbaard in dit ontwerp echter te combineren met langgerekte en slingerende vormen, onder andere te herkennen in het vergraven grachtenstelsel.

Schelontwerp